

Sygn. Akt XVII AmE 239/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSR (del.) Jolanta Stasińska**

Protokolant: protokolant sądowy **Magdalena Żabińska**

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2018 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Z.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Z. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 22 maja 2018 roku, (...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Z. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 239/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 22 maja 2018 roku numer (...), na podstawie art. 56 ust 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r., poz. 755 ze zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.) w związku z art 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 15 maja 2017 r., na podstawie art 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) SA z siedzibą w Z. kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r., orzekł, co następuje:

1. (...) SA z siedzibą w Z. w dniu 10 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektów zlokalizowanych:

- w G. ul. (...)
- w Z. ul. (...)

naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy,

2. Za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzył (...) SA z siedzibą w Z. karę pieniężną w kwocie 5.541,00 zł.

Od wyżej wymienionej decyzji powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Z. złożył odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania:

a) Art. 7 i 77 k.p.a. poprzez dokonanie istotnego dla rozstrzygnięcia stanu faktycznego, że „(...) odbiorca podejmując decyzję o niedostosowaniu się do wprowadzonych ograniczeń miał na względzie przede wszystkim uniknięcie start, które poniósłby w przypadku dostosowania się do ograniczeń (...)”, bez jakiegokolwiek dowodu wskazującego na taką motywację odbiorcy, co miało istotny wpływ na wynik sprawy, bowiem motywacja odbiorcy jest jednym z kluczowych czynników mających wpływ na ocenę stopnia zawinienia, a w konsekwencji na ustalenie wysokości kary pieniężnej nakładanej na przez Prezesa URE,

b) Art. 107§1 k.p.a., w zw. z art. 107§4 k.p.a. poprzez brak jakiegokolwiek wskazania na jakiej podstawie pozwany sformułował kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy stwierdzenie zawarte na stronie 6 skarżonej decyzji, w szczególności wskutek braku przeprowadzenia dostatecznych rozważań prawnych w kontekście brzmienia §8 ust. 2 Rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2 poniżej, jak też wobec braku jakiegokolwiek przeanalizowania konsekwencji dostosowania się odwołującej do wprowadzonych planów ograniczeń, w szczególności kiedy nie miała jakiegokolwiek wpływu na ich ustalenie, co miało istotny wpływ na wynik sprawy,

2. naruszenie przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), a to:

§8 ust. 3 i 6 w zw. z §11 poprzez uznanie, że odbiorca ma jakikolwiek wpływ na ustalenie planu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, gdyż przepisy Rozporządzenia nie przypisują odbiorcy takiej możliwości,

3. Naruszenie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.):

a) art. 11 ust. 6a pkt 1 poprzez uznanie, że przepisy §12 ust. 1-4 Rozporządzenia stanowią właściwe wykonanie normy kompetencyjnej określonej w tym przepisie, w sytuacji kiedy wzmiankowane przepisy Rozporządzenia nie zawierają jakichkolwiek postanowień dotyczących określenia czasu, w którym odbiorcy zobowiązani są do dostosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, co miało istotny wpływ na wynik sprawy bowiem pozwany uznał, że niedostosowanie się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie, przepisu Rozporządzenia stanowiącego wadliwe wykonanie normy kompetencyjnej zawartej w art. 11 ust. 6a pkt 1 Prawa energetycznego może stanowić podstawę nałożenia kary, o której owa w art. 56 ust. 1 pkt 3 Prawa energetycznego,

b) art. 56 ust.1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne poprzez jego zastosowanie do poboru energii przez powoda w okresie od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2016 roku do godziny 24:00 dnia 11 sierpnia 2016r., w sytuacji kiedy operator systemu przesyłowego (...) S.A. wprowadził ograniczenia w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej w rozumieniu art. 11 c ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, a nie ograniczeń świadczonych w usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w rozumieniu art. 11d ust. 3 Prawa energetycznego, wskutek czego brak było podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń o których mowa art. 11d ust.3, bowiem ograniczenie na podstawie tego przepisu nie zostało wprowadzone, zaś niestosowanie się do ograniczenia, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2 Prawa energetycznego nie jest objęte hipotezą przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a.

Wskazując na powyższe wniósł o:

1. zwrócenie się do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem, czy przepisy Rozporządzenia w zakresie, w jakim nie określają sposobu wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, umożliwiające odbiorcom tej energii dostosowania się do tych ograniczeń w określonym czasie jest zgodny z art. 2 i art. 92 Konstytucji (...),
2. uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania,
3. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 2160,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Zdaniem powoda, pozwany błędnie przyjął, iż zaistniały przesłanki do nałożenia kary na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., gdyż przepis ten odnosi się wprost do art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 p.e., natomiast przedmiotowe ograniczenia zostały wprowadzone na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. Powód wskazał również, że pozwany przyjął w decyzji, że odbiorca podejmując decyzję o niedostosowaniu się do wprowadzonych ograniczeń miał na względzie przede wszystkim uniknięcie strat, które poniósłby w przypadku dostosowania się do ograniczeń, z uwagi na co powinien ponieść konsekwencje swoich działań w postaci kary z art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne. Ponadto, zdaniem powoda, wzmiankowany plan nie został przedstawiony powodowi w formie określonej w umowie kompleksowej dostarczania energii elektrycznej ani w którymkolwiek załączniku do niej. Nie zostało więc wykazane, aby powód znał obowiązujący go plan ograniczeń, czy też żeby został z nim zapoznany w sposób określony w §11 Rozporządzenia. Strona powoda upatruje również potencjalną niekonstytucyjność przepisów Rozporządzenia, gdyż w Rozporządzeniu nie został dochowany wymóg konieczności ustalenia i uwzględnienia odpowiedniego czasu do dostosowania się do wprowadzonych ograniczeń, co uzasadniało argument o sprzeczności przepisów Rozporządzenia z art. 2 i 92 ust. 1 Konstytucji (...). Nadto, w ocenie powoda działanie operatora systemu energetycznego można potraktować wyłącznie w kategoriach rażącego zaniedbania w zarządzaniu popytem i podażą energii elektrycznej w sytuacji kiedy najwyższy 20 stopień zasilania jest pierwszym, który został wprowadzony i to komunikatem ogłoszonym jednie z dwugodzinnym wyprzedzeniem. Konsekwencje takiego stanu rzeczy powinien ponieść operator systemu energetycznego a nie powód. Kwestia niespodziewanego wprowadzenia ograniczeń ma szczególne znaczenie dla odbiorców przemysłowych takich jak powód, który prowadząc procesy poprodukcyjne, nie mogą ich wstrzymywać natychmiastowo bez narażania na bezpieczeństwo pracowników przebywających na terenie zakładu pracy, bez zniszczenia maszyn, urządzeń oraz materiałów stanowiących surowce czy też półprodukty przeznaczone do wytworzenia gotowego zamówionego przez klienta wyrobu.

Pozwany wniósł o:

1. oddalenie odwołania,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji. Wskazał ponadto, iż wywody powoda nie znajdują uzasadnienia w przepisach z art. 11, 11c i 11 d ustawy – Prawo energetyczne. Z analizy tych przepisów nie wynika bowiem, iż wyłączną podstawą prawną wprowadzenia przez operatora ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ustawodawca zawarł w art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy. Zachowanie powoda polegające na niestosowaniu się w dniu 10 sierpnia 2015 roku do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, o których mowa w art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, zostało objęte sankcją poprzez odesłanie w przepisie karnym z art. 56 ust. 1 pkt 3a do art. 11, 11c ust. 3 i 11 d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, bowiem w istocie to przepis art. 11 d ust. 3 stanowi materialnoprawną podstawę do wprowadzenia powyższych ograniczeń, zaś operator systemu przesyłowego wprowadzając z dniem 10 sierpnia 2015 roku ograniczenia w dostarczeniu i poborze mocy odwoływał się art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy – prawo energetyczne określając na tej podstawie okres i zakres terytorialny wprowadzanych ograniczeń. Powód natomiast dopuścił się zaniedbań na etapie planowania ograniczeń. Powód powinien był przewidywać, iż może dojść do sytuacji wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i że w związku z tym moc bezpieczna określona w planie ograniczeń powinna być tak dostosowana, aby w przypadku wprowadzenia ograniczeń

uwzględniała możliwość utrzymania zasilania dla niezbędnych urządzeń i instalacji. Pozwany zakwestionował również twierdzenie powoda, aby nie został on zapoznany z planem ograniczeń.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r. dostarczało (...) SA z siedzibą w Z. energię elektryczną do obiektów w Z. przy ul. (...) i w G. przy ul. (...) na podstawie Umowy kompleksowej dostarczania energii elektrycznej z dnia 21.07.2011 r., Nr (...). (k. 17-29 akt adm.)

Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały Odbiorcę w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) w pismach z dnia 15.07.2014 r. znak: (...). (k. 30,31 akt adm.)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. lic ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister Energii) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium (...) ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Na wezwanie Prezesa URE, (...) S.A. (pismem z dnia 10 maja 2016 r. znak: (...) oraz pismem z dnia 5 sierpnia 2016 r. znak: (...)) (dalej: (...)), do których sieci punkty poboru energii elektrycznej (...) SA z siedzibą w Z. (dalej: „Odbiorca”) zlokalizowane w Z. i G. (dalej „obiekty Odbiorcy”) są przyłączone, przedstawiły zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do obiektów Odbiorcy. Z informacji przedstawionych Prezesowi URE przez (...) wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynika, że Odbiorca w dniach 10 sierpnia 2015 r. -31 sierpnia 2015 r. przekroczył obowiązujące go - zgodnie z Planem wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wartości poboru mocy w odniesieniu do obiektów:

- obiekt zlokalizowany w G., ul. (...), wartość przekroczenia przez odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy (MW w godzinie) w dniu 10 2015 roku wyniosła łącznie 1,1014000 MW w godzinie

- obiekt zlokalizowany w Z. przy ul. (...), wartość przekroczenia przez odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy (MW w godzinie) w dniu 10 sierpnia 2015 roku wyniosła łącznie 0,7457000 MW w godzinie.

(k 4-5 akt adm.)

Pismem z dnia 15 maja 2017 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...) wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k. 1-2 akt adm.)

Pismem z dnia 14 czerwca 2017 r, Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie, wraz z dokumentami, do których nadesłania wzywano, wnosząc o umorzenie postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie. (k. 10-33 akt adm.)

Po uprzednim wzywaniu odbiorcy i (...) do nadesłania dodatkowych informacji dokumentów, pismem z dnia 6 kwietnia 2018 r. zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. (k. 35, 36, 38, 39, 40, 48, 50-51, 53 akt adm.)

Odbiorca w 2017 roku osiągnął przychód (...)zł. (k. 51 akt adm.)

W dniu 22 maja 2018 roku Prezes URE wydał decyzję Nr (...) (k. 71-78 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2018 roku Sąd oddalił wniosek powoda o zwrócenie się do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem, czy przepisy Rozporządzenia w zakresie, w jakim nie określają sposobu wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, umożliwiające odbiorcom tej energii dostosowania się do tych ograniczeń w określonym czasie jest zgodny z art. 2 i art. 92 Konstytucji (...), albowiem Sąd nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

W treści odwołania powód twierdził, iż nie zaistniały przesłanki do nałożenia kary na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., gdyż przepis ten odnosi się wprost do art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 p.e., natomiast przedmiotowe ograniczenia zostały wprowadzone na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e.

Powyższe twierdzenie powoda jest niezasadne.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego (...) polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium (...) lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6 Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium (...) lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Dalej wskazać należy, iż zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium (...) lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Należy wskazać przy tym, iż art. 11 c jak również art. 11 d ustawy – Prawo energetyczne jest wynikiem implementacji postanowień dyrektywy 2005/89 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotyczącej działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych. Przyczyną powołania powyższych przepisów jest zatem dalsze doprecyzowanie działań jakie powinien podjąć OSP w związku z zaistnieniem (powstaniem i występowaniem) zagrożenia bezpieczeństwa dostawy energii Elektrycznej, jednym z nich jest wprowadzenie przedmiotowych ograniczeń, do których powód powinien był się zastosować. Okoliczność, iż doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia zostało zawarte treści art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, nie oznacza, iż nie zostały one wprowadzone na podstawie art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 i 11 d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 oraz określająca możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium. Niewątpliwie zaś fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. W świetle powyższego OSP, w myśl powyższych regulacji prawnych posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3, zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, zgodnie z treścią art. 11c ust.2 pkt 2 powołanej ustawy wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne. Jak już bowiem wskazano, OSP mogło wprowadzić przedmiotowe ograniczenia do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust.7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiała uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

W świetle powyższego nieuzasadnione jest wnioskowanie powoda, iż wprowadzenie przez OSP przedmiotowych ograniczeń w czasie „wystąpienia zagrożenia” tj. na podstawie art. 11d. ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, którego okres i zakres terytorialny został określony zgodnie z wymogami art. 11c ust. 2 pkt 2 powoduje zwolnienie powoda z odpowiedzialności, o której mowa w treści art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne.

Bezsporny był w niniejszej sprawie fakt niedostosowania się przez powoda do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniu 10 sierpnia 2015 roku i przekroczenia przez powoda dopuszczalnego wówczas poboru mocy w łącznej wysokości 1,8471 MW w godzinie.

Powód w treści odwołania podnosił, iż nie został zaznajomiony z planem ograniczeń. Wskazać tu należy, iż powód został zaznajomiony z planami ograniczeń w dniu 4 sierpnia 2014 roku. Fakt ten wynika wprost z treści prezentaty wpływu tych pism do przedsiębiorstwa powoda (k. 30,31 akt adm.).

Ponadto zauważenia wymaga, że powód nie należy do kręgu podmiotów, które w myśl §6 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła, podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami. Zgodnie natomiast z treścią z §8 ust. 1 i 2 wskazanego Rozporządzenia operatorzy opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne. Z treści dokumentów znajdujących w aktach postępowania administracyjnego (k. 30, 31) wynika, że zapisy zawarte w planach ograniczeń oparte zostały o treść umowy w zakresie mocy umownej i mocy bezpiecznej. Zatem, wskazane w planie ograniczeń wartości stanowiły pochodną wartości zawartych w umowie, której treść została ustalona przez obie strony. Z tego względu, wskazane w planach ograniczeń wartości wynoszące: dla punktu poboru w Z. – moc umowna, 0,6 MW, moc bezpieczna 0,2 MW, dla punktu poboru w G. – moc umowna: 0,7 MW, moc bezpieczna 0,2 MW, były dla powoda wiążące. Wskazać tu należy, że powód, który znał proces technologiczny swego zakładu produkcyjnego, niedostatecznie współpracował na etapie zawierania umowy, nie zgłaszając uwag do ustalanych wartości w treści umowy, a następnie do przedstawionych powodowi planów ograniczeń, bądź nie przewidział wcześniej odpowiedniej procedury, której zastosowanie umożliwiłoby powodowi odpowiednie ograniczenie poboru energii w odpowiednim czasie.

Powód w niniejszym postępowaniu podniósł również, że w zakładzie produkcyjnym powoda natychmiastowe zatrzymanie pracy urządzeń nie było możliwe. Zauważyć tu należy, iż wobec wprowadzonych ograniczeń powód nie był zobowiązany do natychmiastowego zatrzymania pracy urządzeń i całkowitego zaprzestania poboru energii, a jedynie zastosowania odpowiednich działań, przygotowanych wcześniej, których rezultatem byłoby ograniczenie poboru energii w odpowiednim zakresie, czego powód jednak nie wykonał.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Jak już wyżej wskazano powód nie dostosował się do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniu 10 sierpnia 2015 roku przez OSP na podstawie 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Powyższe oznacza, że zaistniała przesłanka do nałożenia na powoda przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kary pieniężnej. Wymierzenie na tej podstawie kary pieniężnej ma charakter obligatoryjny. W związku z tym, uzasadnione było nałożenie na powoda kary według treści art. 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Zgodnie z jego treścią (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji) wysokość kary pieniężnej nałożonej na powoda nie przekroczyła 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...).

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

W niniejszej sprawie, przy ocenie stopnia szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze zakres przekroczenia w dniu 10 sierpnia 2015 roku mocy o 1,8471 MW w godzinie. Powyższe wynika bowiem z faktu, iż powód nie stosując się do wprowadzonych ograniczeń, dokonując przekroczenia w powyższym zakresie, w sposób bezpośredni oddziaływał negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne. Skutkiem takiego działania może być bowiem wystąpienie rzeczywistego zagrożenia w pracy całego systemu. Powyższa okoliczność świadczy o stopniu szkodliwości czynu powoda wyższym niż znikomy. Z tego względu przyjęcie, że szkodliwość czynu powoda była większa niż znikoma, uniemożliwiało odstąpienie od nałożenia na powoda kary na podstawie powołanego wyżej art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne. Z treści złożonego przez powoda dokumentu wskazującego rozliczenie przychodów w 2017 roku (jako poprzedzającym

rok w którym wydano zaskarżoną decyzję) wynika, iż powód w 2017 roku osiągnął przychód w wysokości (...) zł (k. 51). Mając powyższe na względzie oraz treść art. 56 ust.3 cytowanej wyżej ustawy przyjąć należało, iż nałożona na powoda kara w wysokości 5.541,00 zł jest znacznie niższa od limitu określonego treścią art. 56 ust.3 ustawy – Prawo energetyczne. Ponadto zauważenia wymaga okoliczność, iż wysokość kary jest adekwatna do wysokości dokonanego przez powoda przekroczenia. Wysokość kary pieniężnej stanowi bowiem iloczyn 3,000 zł i łącznego przekroczenia mocy odpowiadającej MW w poszczególnych godzinach doby, po zaokrągleniu w dół pełnych złotych (1,8471 MW x 3,00 zł) zwłaszcza, iż wartość mnożnika wynika z tego, iż pozwany wziął pod uwagę poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MW energii elektrycznej na rynku bilansującym, tj. 1,50 zł (odnotowanej 7 stycznia 2016 roku), której należałoby się spodziewać przy ograniczonej podaży elektrycznej w okresie 10-31 sierpnia 2015 roku, którą dla celów represyjnych kary, podwoił z tytułu sankcji. Tak ustalona kara nie przekracza również możliwości płatniczych powoda. Ponadto wskazać należy, iż kara administracyjna nie stanowi odpłaty za popełniony czyn, lecz ma charakter środka przymusu służącego zapewnieniu realizacji wykonawczo – zarządzających zadań administracji agregowanych przez pojęcie interesu publicznego (wyrok TK z dnia 31 marca 2008r., SK 75/06, OTK-A 2008, Nr 2, poz. 30). Powód w toku niniejszego postępowania nie wykazał, aby nałożona kara zachwiała jego płynność finansową. Wskazać przy tym należy, iż kara w nałożonej wysokości, relatywnie niska i zarazem adekwatna do zakresu stwierdzonego naruszenia i jego przyczyny, która tkwiła w zaniedbaniu powoda w postaci braku odpowiedniego współdziałania na etapie opracowania planu ograniczeń i ewentualnego braku odpowiedniej procedury, które uniemożliwiłyby zaistnienie przekroczeń poboru energii, wobec ustalonego planu ograniczeń. Będzie również odpowiednio odczuwalna, na tyle dolegliwa, aby spełniła swoje funkcje. Należało zatem przyjąć, iż kara w wysokości 5.541,00 zł będzie na tyle odczuwalna dla powoda, aby spełniła swoje funkcje represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Tym samym niezasadny był podniesiony przez powoda zarzut naruszenia art. 7, 77 i 107 k.p.a. , albowiem pozwany w sposób wyczerpujący i prawidłowy rozpatrzył materiał dowodowy, wskazał fakty, które uznał za udowodnione, w sposób prawidłowy przytoczył przepisy prawa, a także w sposób dostateczny wyjaśnił przyczyny nieskorzystania z możliwości przewidzianej w treści art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 479⁵³§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265). Na koszty postępowania po stronie pozwanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

SSR (del.) Jolanta Stasińska